

Joaquín Gambín, a l'entrada de la sala del juí

/ El País

Els misteris del «cas Scala»

Joaquín Gambín tornà a ser jutjat a València

Decididament, hi ha esdeveniments històrics que, per molt que els vivim, sembla que no aconseguim de veure'ls aclarits. Un és el «cas Scala», l'atemptat contra la cèlebre sala de festes barcelonina, el 15 de gener de 1978, a conseqüència del qual van morir quatre treballadors.

Diversos membres de la CNT foren condemnats com a autors de l'atemptat. Mentrestant, la persona a la qual l'organització anarquista considerava infiltrat de la policia i inductor del fet criminal aconseguia escapar-se'n, i no ser detingut fins a la darrereria de 1981 a València i en estranyes circumstàncies.

Joaquín Gambín, aquest és el nom del boirós personatge, àlies «el Grillo»,

Manuel MUNOZ

nascut a Múrcia en 1929, amb una vida plena de fets delictius des de la primera joventut, fou jutjat a Barcelona en 1983 i condemnat a set anys de presó per la participació en l'atemptat. A pesar de declarar-se públicament confident de la policia i d'afirmar que havia estat treballant per a ella, aquestes circumstàncies quedaren finalment al marge dels esdeveniments jutjats i condemnats.

Cal dir que, quan a la darrereria de 1980 se celebrava el juí contra els anarquistes inculpats per l'atemptat de l'Escala, Gambín residia a Rincón de Seca, el petit poble de l'horta murciana on viuen els seus pares, i es deixava veure per Múrcia. No fou detingut, malgrat l'ordre de recerca i captura que hi havia en contra.

Ara Gambín és a la presó, en la de Múrcia. Precisament, l'establiment penitenciari d'on fou posat en llibertat al febrer de 1980, després d'haver complit condemna per delictes comuns, però quan hi havia contra ell una ordre de captura per l'atemptat de l'Scala, que sorprenentment fou desatesa.

Quan fou detingut a València, li van ser trobades armes, municions i divers material per a falsificacions. Per aquells fets hagué de comparèixer divendres passat, dia 7, davant la secció tercera de l'Audiència de València.

Gambín, cabell negre llis, bigot fi, ulleres de muntura daurada, ulls blaus, mirava nerviosament al voltant, mentre sostenia amb la mà dreta la crossa amb la qual s'ajuda a caminar d'ençà que, el

dia de la detenció, una bala disparada per un membre de la Brigada 26 de la Policia Municipal de València se li quedà molt prop de l'espina dorsal.

«El Grillo» acudí a la cita amb la justícia. Sorprenentment —o potser no tant, a la vista de la seua història—, no havia estat emmanillat, ni era vigilat per policies nacionals. Gaudia d'un permís de 48 hores, fruit, sens dubte, del seu bon comportament. Entrà a l'Audiència i va eixir-ne, tot i que amb dificultats, pel propi peu.

Aquest misteriós personatge explicà davant el tribunal que les armes que posseïa eren per defensar-se «dels terroristes». I afegí que els viatges que féu a Castelló des de València, els dies anteriors a la detenció, no foren per preparar un atracament, com argumentava el ministeri fiscal, sinó per veure dos germans francesos, antics membres de l'OAS, residents a Benicàssim, que, com ell, pertanyien al «Servei d'Informació». Digué també que fou contractat per a aquesta alta missió per la policia de Múrcia. I que la intenció era bona.

El 5 de març de 1979 un oncle de Gambín, anomenat Joaquín Gambín Martínez, va morir a Quintanar de la Orden, aixafat pel bolquet del vehicle que habitualment conduïa. El fosc personatge aprofità la circumstància per a posar esqueles amb el propi nom en la premsa de Barcelona. Sembla que, amb això, tractava de fer creure als cenetistes barcelonins que havia mort.

Aquesta sospitosa mort del seu oncle tampoc no ha estat investigada, igual que les raons del seu ingrés en la CNT i el rerefons de la seua participació en el cas Scala.